

fremførte et saadant Alderdomsforsørgelsesforslag. Det var den ene Grund. Men man kunde jo endda sige, at vi burde behandle Lovforslaget. Den høitærede Conseilspræsident udtalte jo i Gaar, at en Forhandling vilde medføre, at man kom paa det Kene med, hvilke væge Punkter der er i Forslaget, og hvad der burde gøres. Det kan se meget godt ud; men naar man kender den nuværende Regjering, saa veed man forud, at den ikke vil taale nogen Ændring i sit Forslag. Den har viist ikke een Gang, men gjen-tagne Gange, at den ikke vil taale, at der bliver rørt ved dens Forslag. Folkethinget kan gjøre, hvad det vil i den Retning og vedtage Ændringer — Regjeringen forstaaer dog udmærket at faae sit Forslag ført tilbage i den oprindelige Skikkelse i det Thing, som for Diebliffet er ovenover Folkethinget. Jeg kan ikke forstaa, at der kan være Grund til at spille Thingets Tid med saglig Behandling, naar man veed, at Regjeringen til Dato har fastholdt sine Forslag i den Skikkelse, hvori den har forelagt dem, og naar man veed, at Forslaget er saa aldeles ubrugeligt, som det er. Den høitærede Conseilspræsident mente i Gaar — som jeg bemærkede — at man ved saglig Behandling vilde kunne komme overens om, hvorledes Forslaget burde være. Der kunde da være Erfaringer at hente i den Retning, og den høitærede Conseilspræsident henpegede særlig i Gaar til min ærede Kollega ved Siden af (B. Holm) og mig som Repræsentanter for Arbejderstanden. Det forbausede mig noget, om ikke den høitærede Conseilspræsident allerede skulde kende vort Standpunkt til det foreliggende Forslag og i hvert Fald til det Forslag, som forelaa i Fjor. Det kan maasse være saa, at den høitærede Conseilspræsident ikke tager Hensyn til Andet, end hvad der fremkommer her i Thinget; men hvis den høitærede Conseilspræsident blot har villet se udenfor Thinget, saa maa han kende vort Standpunkt til det foreliggende Forslag eller i hvert Fald til det, der forelaa i Fjor, og Grundlaget for det og for det, der foreligger i Dag, er jo det samme. Vi have staaet som Repræsentanter for et stort Parti, førend vi have nydt den Ære at blive Repræsentanter her i Thinget, og det havde dog ikke været den høitærede Conseilspræsidents Ære for nær at lægge Mærke til, hvorledes vi baade gennem Pressen og offentlige Møder have behandlet den Sag, da Forslaget laa for i Folkethinget i Fjor. Daa skede den høitærede Conseilspræsident at kende vort Standpunkt, havde der derigjennem været rig Leilighed til at lære det at kende. Det er imidlertid ikke sket.

Det lader ikke til, at Conseilspræsidenten har søgt at gjøre sig bekendt med, hvad der rører sig iblandt den Stand, blandt de Arbejdere, som dette Forslag netop skulde komme til Gode. Jeg siger altsaa, af disse Grunde, som her ere fremførte, lægge vi ganske rolig Forslaget til Side, uden at det i ringeste Grad skal røre os, og vi tro at kunne gjøre det i fuld Overensstemmelse med den Arbejderstand, som det tilsigter at skulle komme til Gode. Der er ikke en eneste fornuftig Arbejder blandt de Besiddelsesløse, som vil sige: Dette Forslag kommer os til Gode, og derfor vilde de ikke have Noget imod, at deres Repræsentanter lægge det til Side eller i hvert Fald ere med dertil. Den høitærede Conseilspræsident bemærkede i sine Udtalelser før, at han troede, at paa Sygepleiens Omraade var der gjort temmelig tilstrækkeligt ved de mange forskjellige Sygekasseforeninger hele Landet over; men der er den høitærede Conseilspræsident igjen i Bildfarelse. Dette viste sig netop i Fjor ved en her i Kjøbenhavn afholdt Kongres af Sygekasseforeninger for Kjøbenhavn og Omegn. Der fremkom tydelige og klare Beviser for, at Arbejderne ere saa ubemidlede, at de ikke ere i Stand til at kunne sikke sig i en saadan Sygekasse. Vel omfatte de nuværende Sygekasser en ikke ringe Del af Arbejderstanden; men en stor Masse, store Starer staa dog udenfor. Deres økonomiske Forhold ere i Virkeligheden af den Bestaaffenhed, at de ikke se sig i Stand til at sikke sig i Sygekasser. Der vil om kort Tid blive afholdt en lignende Kongres, og da skal den høitærede Conseilspræsident faae at vide, hvad denne Kongres beslutter, og hvad den forhandler — det er i hvert Fald Meningen. — Jeg skal endnu kun tilføie dette, at selv om den nuværende Regjering en stjern Dag skulde overraske os med et Forslag, som kunde være antageligt, saa vilde det dog være et meget stort Spørgsmaal, om vi med Hensyn paa de nuværende politiske Forhold faae os i Stand til at kunne modtage det. Hvis man vilde betragte dette som 1 pCt. af de 100 pCt. af det Meget, vi trænge til, saa vilde vi nødig være med til at bortgive de 99 pCt. for at faae den ene pCt. Jeg ser nemlig Sagen saaledes for nærværende Tid, at det dreier sig om Magten og Retten til for Fremtiden at kunne være med til at gennemføre Forslag. Vi se nemlig Sagen saaledes, at det er Folkets grundlovmæssige Ret, der staaer paa Spil, og det Æneste, vi forlange, er, at Grundloven respekteres, og vi vilde ikke taale en Regjering, som ikke vil respektere Grundloven. Det er i denne Politik, at vi have sluttet os til den øvrige Opposition. Det